

Sygn. akt III CSK 275/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa E. W.
przeciwko F. w W.
o zapłatę, rentę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 21 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 1105/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżąca powołała się na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c., to nie przedstawiła argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o „istotności” sformułowanych zagadnień, ani o tym, że jej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Bardzo obszerne uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (s. 4 - 8 skargi) w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, argumenty podniesione w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Łatwo przy tym dostrzec, że przedstawione argumenty wiążą się z określonymi, konkretnymi okolicznościami faktycznymi sprawy i nie mają charakteru uniwersalnego, co nie dowodzi wykazania wystąpienia istotnych zagadnień prawnych.

Ponieważ skarżąca twierdzi na s. 3 w pkt II, że jej skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analiz (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna powódki nie przedstawia ani na s. 3, ani na s. 8 tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi. Skarżąca nie przekonała zatem o spełnieniu także i wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.